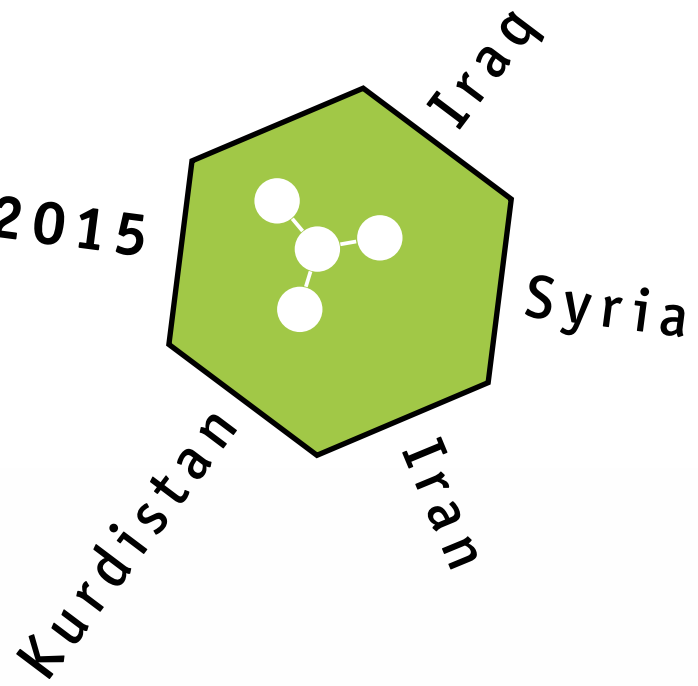

Ypern Day 2015

Open Letter

by survivors of chemical attacks from Syria, Iran, Iraq & Kurdistan

„It takes a second to drop a bomb, but it takes decades to overcome its impacts.“

Open letter by survivors of chemical attacks from Syria,
Iran, Iraq and Kurdistan to European governments

Dear Europeans!

Today, the world commemorates the first use of chemical agents against humans in Ypern 1915. Now, a century later, the terror of chemical weapons is still not being averted. While we remember the victims of the German gas attack in Ypern, the same agent that was used then is being dropped on civilians in Syria by regime troops. The suffering and extreme terror caused by chemical weapons is no less current now than it was a century ago.

We, survivors of chemical attacks from different countries, ethnicity and belief, know with whom the responsibility lies for the chemical attacks we have witnessed. It primarily lies with the ruthless regimes that drop these bombs on us; the same regimes that taught us for decades that we were enemies. Now we -- Arabs and Kurds, people from Syria, Iraq, Iran and Kurdistan -- sign this letter together knowing that our only enemies are those who do not hesitate to gas us.

We all have experienced the same tragedy and loss - and we still experience it today. Three decades after chemical agents were shot at Iranians by the Iraqi army, 28 years after the villages and towns of Iraqi Kurdistan were hit by chemical bombs the impacts are still visible. We, our children and grandchildren still bear the consequences: we suffer from miscarriages, malformations and secondary diseases. We suffer from a history that stopped on the day the bomb was dropped. Halabja will never be the city of culture and music again that it was known for in the past, but will remain the city where Saddam gassed the Kurds for ever. It takes a second to drop a bomb, but it takes decades to overcome its impacts.

We are survivors, but we don't like you to call us "victims". This term only conceals what we really are: Witnesses. We have witnessed the nightmarish violence of chemical agents. And as witnesses we will always remind you on what happened in Iraq and Iran and what is going on to happen in Syria today. We know that European countries did not gas us. But we are fully aware that neither the Iraqi nor the Syrian regime was capable to build chemical weapons without the generous support of European companies. German companies helped to set up the so called State Enterprise for Pesticide Production in Iraq, provided goods, material, technical infrastructure and knowledge, companies from France and Austria were involved on a smaller level, while Italian and Spanish companies delivered bomb containers and warheads suitable for the use with chemical agents. Only recently it became known that companies from Britain and -- again -- Germany supplied the Syrian regime with material and goods for the production of chemical warfare. Europe is accomplice to the crime committed against us.

Don't get us wrong. We don't ask for apologies. We long since became sick of wreath-laying ceremonies and letters of regret. We don't need your compassion. **What we need is action:**

Urgent action to prevent the further use of chemical agents in Syria and anywhere else.

Urgent action to provide medical aid and support to the people of Ghouta and other places in Syria who were bombed with chemical warfare. Until today, the survivors of the Ghouta attacks in 2013 received no international medical aid.

Urgent action to cope with the long-term impacts of chemical bombings in Iraqi Kurdistan and Iran.

Urgent action to prevent European companies from trading with supply-materials, goods, technology and knowledge for chemical warfare. Trading the chemical death to regimes is more than a breach of foreign trade regulations, it is accessory to murder.

Ameenah Sawwan, Arras Abed Akram, Bakhtyar Latef Abdulqader, Handren Mahad Balesani, Hekmat Faeq Aref, Jalal Husain Wahidi, Kamel Abdulqader Ways, Lukman Abdulqader, Mohammad Doumani, Mohamad Katoub, Mostafa Qader Esmaeel, Osman Mohamad Abdullah, Qusai Zakarya, Samira Youmn, Yazan Khalil, Zmnako Ali Halabjae

Who we are

Ameenah Sawwan (from Moadamiyeh/Syria) is 24 years old. Her entire family was exposed to chemical agents when Syrian troops attacked on August 21 2013, most of her neighbours died that day.

Arras Abed Akram (from Halabja, Kurdistan/Iraq) is 42. When the Iraqi army bombed Halabja on March 16 1988 with chemical agents, Arras lost most of his family and numerous friends. 5,000 civilians were killed by chemical agents on that day in Halabja.

Bakhtyar Latef Abdulqader (from Göptepe, Kurdistan/Iraq) is 43 years old. On May 5 1988 bombs containing chemical agents were dropped on his village. His parents, brothers and sisters were killed then. He lost 21 close relatives in the gas.

Handren Hamad Balesani from Balezan, Kurdistan/Iraq) is 33 years old. On April 16 1987, his entire family was killed by chemical agents in the village of Balezan.

Hekmat Faeq Aref (from Halabja, Kurdistan/Iraq) is 42 years old. He lost 10 family members in the Halabja chemical bombing and was seriously injured himself.

Jalal Husain Wahidi (from Sardasht, Iran) was seriously injured when Iraqi warplanes dropped chemical agents on the Western Iranian town of Sardasht in two bombing raids on four residential areas on June 28 1987. Around 130 civilians were killed, some 8,000 were injured then.

Kamel Abdulqader Ways (from Halabja, Kurdistan/Iraq) lost 8 of his family members during the chemical attack on Halabja on March 16 1988. He himself was injured.

Lukman Abdulqader (from Halabja, Kurdistan/Iraq) is 43 years old. He lost 5 family members, his neighbours and friends on March 16 1988 and was himself injured.

Mohammad Doumani (from Douma/Syria) is 25 years old. He was affected while helping the victims of the August 21 attack in Western-Ghouta.

Mohamad Katoub (from Douma/Syria) is 40. During the attacks with chemical agents on August 21 he directed the medical response operations.

Mostafa Qader Esmaeel (from Göptepe, Kurdistan/Iraq) is 46 years old. He lost 9 close family members when his village was attacked with chemical agents on May 5 1988, amongst them his mother, brothers and sisters.

Osman Mohamad Abdullah (from Halabja, Kurdistan/Iraq) is 35. He was an 8 year old boy when chemical agents were dropped on Halabja on March 16 1988. On this day he lost his mother and many relatives and friends. He himself was seriously injured.

Qusai Zakarya (from Moadamiyeh/Syria) is 28 years old. After the August 21 attack, he was found lifeless. People were about to give up on him when he finally showed signs of life.

Samira Youmn (from Zamalkah/Syria) is 27 years old. She lost both parents, her brother and her sister when her home was attacked with chemical agents.

Yazan Khalil (from Moadamiyeh/Syria) is 38 years old. As a doctor, he rescued and treated people during the August 21 attack and was himself affected.

Zmnako Ali Halabjae (from Halabja, Kurdistan/Iraq) is 27 years old. He was three months old when his town was attacked with chemicals. Zmnako lost 6 members of his family. He was adopted by an Iranian family, and only in 2009 he was reunited with his mother after 22 years.

بابەت : نامەیهکی کراوه له دهربازبوانی چهکی کیمیاوی : له سوریا ، ئیران ، ههریمی کوردستان- عێراق بۆ ولاته ئه‌وروپیهکان

دوای تێپه‌ربونی سه‌دهیهك ئه‌مرۆ جیهان یادی یه‌که‌م به‌کارهێنانی چهکی کیمیاوی ئیبرن ئه‌کاته‌وه له ساڵی 1915 به‌لام مه‌ترسی چهکی کیمیاوی هه‌شتا له ئارادایه، له‌کاتی‌کدا یادی قوربانانی چهکی کیمیاوی ئیبرن ئه‌که‌ینه‌وه که‌هه‌مان چهک له‌م کاته‌دا به‌رانبه‌ر به‌هاولاتیانی سوریا به‌کارده‌یت .

ئیمه وه‌ک دهربازبوانی چهکی کیمیاوی له چه‌ند ولات و بیروباوه‌رو پیکهاته و په‌گه‌زی جیاواز باش ده‌زانین به‌پررسیاریتی به‌کارهێنانی ئه‌م چه‌کانه له ئه‌ستۆی کێدایه، شایه‌تی ئه‌وه‌شین به‌پررسیاریه‌تی یه‌که‌م له ئه‌ستۆی ئه‌و رژیمان‌ه‌دایه که چه‌که‌کانیان به‌کارهێنا به‌رانبه‌ر به‌ ئیمه، ئه‌و پرژیمان‌ه‌ی که بۆ ده‌یان سال به‌ ئیمه‌یان ده‌گوت (ئیمه دوژمنی یه‌که‌ترین) هه‌ربۆیه لێره‌دا ئیمه وه‌ک کۆمه‌ڵێک هاولاتی باش ده‌زانین تا‌قه دوژمن ئه‌و که‌سانه‌ن که سل له پیشیلکاری مافی مرۆف ناکه‌نه‌وه تا ئاستی به‌کارهێنانی چهکی کیمیاویش هه‌م له‌جه‌نگداو هه‌م له‌دژی خه‌لکی مه‌ده‌نی .

ئیمه له سه‌ده‌ی رابوردودا رۆبه‌پۆی هه‌مان تراژیدی و له ده‌ستدانی گیانی ئازیزانمان و بریندار بونیان بوینه‌وه و هه‌تا ئه‌مرۆش ئه‌و ئازارانه به‌رده‌وامن.

ده‌یان سال دوای به‌کارهێنانی چهکی کیمیاوی له‌لایه‌ن پرژیمی به‌عس به‌رانبه‌ر به‌ ئیران ، 28 سال دوای به‌کارهێنانی ئه‌م چه‌که له گوندو شارۆچه‌کانی کوردستان هه‌شتا کاریگه‌ریه‌کانی ئه‌و چه‌کانه چ له‌سه‌ر جه‌سته‌و ناوه‌ناوی برینداره‌کانمان و چ له‌ژینگه‌ماندا به‌رجه‌سته‌ن و نه‌وه‌کانی داها‌توش به‌ده‌ست کاریگه‌ریه‌کانه‌وه ده‌نالین. باشترین به‌لگه‌ش برینداره‌کانمان و بوونی چه‌ندین جوورنه‌خۆشی بۆماوه‌یی و ده‌رونی به‌ره‌می ئه‌و جووره چه‌کانه‌ن.

له‌پۆی میژوییه‌وه له‌چه‌رکه‌ساته‌وه پیناسه‌ی ئیمه گۆرانکاری به‌سه‌ردا هات ، هه‌رگیز هه‌له‌بجه نابیته‌وه به‌وشاره‌ی پیشو نه‌ له‌پۆی که‌لتور و رۆشه‌ن‌بیرییه‌وه نه‌ له‌روی سروشت و جوانییه‌وه به‌لکو هه‌تا هه‌تایه هه‌له‌بجه ئه‌و شاره‌یه که‌سه‌دام به‌گاز ژه‌هراوی کرد، سه‌یره نه‌زانن که چه‌کی کیمیاوی به‌ چه‌ند چه‌رکه‌یه‌ک فری ده‌دریته خواره‌وه به‌لام به‌سه‌دان سال کاریگه‌رییه خراپه‌کانی به‌رده‌وام ئه‌بیت.

ئیمه دهربازبوین نه‌ک قوربانانی ئیمه شایه‌ت‌حالی‌ن و هه‌میشه شایه‌تی ئه‌ده‌ین له‌سه‌ر ئه‌و توندوتیژی و ئازارانه‌ی به‌سه‌رمان هات ، ئیمه ئه‌زانین ولاته ئه‌وروپیه‌کان کیمیا‌بارانی ئیمه‌یان نه‌کردوه، به‌لام هه‌مان کات ئه‌زاین که پرژیمی به‌عسی سوری و عێراقی به‌بی‌هاوکاری ولاته ئه‌وروپیه‌کان هه‌رگیز خاوه‌نی

Kurdish

ئەو تەکنەلۆجیاوتوانایە نەئەبوون ئەم جۆرە ژەهرانە بەرھەم بەینن ، کۆمپانیاکانی ئەلمانیا ھاوکاری عێراقیان کرد لە دروستکردنی ئەم کارگانە بەناوی کارگە ی ژەھری قەلاچۆکردنی میس و مەگەز و میروە ، ھەمان کات کەل و پەل و ئامیڕ و تەکنەلۆجیا لە ولاتانی وەك فەرەنسا و نەمسا ، وە کۆمپانیا ئیتالی و ئیسپانیەکانیش لە پێدانی قەوانی بۆمبە کیمیایەکان ، ھەر وەھا لەم دوایەش ئاشکرا بوو کە کۆمپانیا بەریتانی و ئەلمانیاکان بەشداری لە پێدانی کەل و پەل و تەکنەلۆجیا بەرژیمی سوری بوو دروستکردنی چەکی کیمیایە ھەربۆیە ئەوروپا بەشداری لە و تاونە ی بەرانبەر بە ئیمە ئەنجام دراوە .

بەھەلە لیمان تی مەگەن ، ئیمە پرسیاری داوای لیبوردنتان لی ناکەین وە ماندو بوین لە دانانی تاجە گولینە و پشاندانی ھاوخمیتان ، ئیمە پیویستمان بە قەرەبوکردنە وە ی ئیوہش نیە ، بەلام ئیمە داوای ئەم کردارانە تان لی ئەکەین :

بەپەلە بەکارھێنانی چەکی کیمیایە لە سوریا یان لە ھەرجیئەکی دیکە رابگریت .

بەپەلە ھاوکاری تەندروستی و دەرمان بوو بریندارانی ناوچە ی غوتە لە سوریا و شوینەکانی دیکە دابین بگریت .

بەپەلە کار لەسەر کاریگەریە درێژخایەنەکانی چەکی کیمیایە لە کوردوستانی عێراق و ئێران بگرین .

بەپەلە کار لەسەر ئەو بگریت کۆمپانیا ئەوروپیەکان خۆیان بەدور بگرن لە بازرگانی و مامەلە بە ئامراز و تەکنەلۆجیای کیمیایە لەگەل پزیمە مەترسیدارەکان ئەمە تەنھا بازرگانی نیە بەلکو ئامرازیکە بوو قەردن و کوشتنی ھاوڵاتیانی مەدەنی .

إسقاط قنبلة يستغرق ثانية واحدة، ولكن تجاوز آثارها يستغرق عقوداً

رسالة مفتوحة إلى الحكومات الأوروبية من الناجين من الهجمات الكيميائية في سوريا، إيران، العراق، وكردستان العراق.

يحيي العالم اليوم ذكرى استعمال العناصر الكيميائية لأول مرة ضد الإنسان في بيرن عام 1915م. واليوم، وبعد مضي قرن من الزمان، لم يتم تجنب إرهاب الأسلحة الكيميائية. وعندما نحيي ذكرى ضحايا الهجوم الألماني بالغازات على بيرن، فإن الغاز نفسه قد تم إسقاطه من قبل قوات لنظام على المدنيين في سوريا، والمعاناة والخوف الشديد اللذين نتجا عن هذا الاستخدام للسلاح الكيميائي لا يقلان عما حصل قبل قرن من الزمان.

ونحن الناجون من الهجمات الكيميائية في عدة بلدان، ومن مختلف الأعراق والمعتقدات، نعلم على من تقع مسؤولية الهجمات الكيميائية التي شهدناها. المسؤولية تقع بشكل رئيسي على النظام المتوحش الذي ألقى هذه القنابل علينا، وهو نفسه النظام الذي علمنا لعقود أننا كنا أعداء. واليوم نحن كعرب وأكراد، من سوريا والعراق وإيران ومن كردستان العراق، نوقع مجتمعين على هذه الرسالة ونحن مدركون أن أعداءنا هم فقط أولئك الذين لا يترددون بقصفنا بالغاز.

لقد عانينا ولازلنا جميعاً نعاني الأسى والخسارة. فبعد مضي ثلاثة عقود على إطلاق العناصر الكيميائية على الإيرانيين من قبل الجيش العراقي، وبعد ثمانية وعشرين عاماً من تعرض القرى والبلدات في كردستان العراق للقصف بالقنابل الكيميائية، لازلت الآثار بادية للعيان. ولا زلنا نحن وأولادنا وأحفادنا نعاني من النتائج، حيث نعاني من الإجهادات والتشوّهات والآثار الجانبية. نعاني من توقف تاريخنا في اليوم الذي أسقطت فيه تلك القنابل. مدينة حلبجة لن تعود مدينة الثقافة والغناء كما كانت تُعرف في الماضي، ولكنها ستبقى إلى الأبد المدينة التي قصف فيها صدام الأكراد بالغاز. فإسقاط قنبلة يستغرق ثانية واحدة، ولكن تجاوز آثارها يستغرق عقوداً.

نحن ناجون، ولكن لا نحب أن تسموننا "ضحايا" لأن هذا المصطلح يخفي الحقيقة بأننا: شهود. لقد شهدنا عنف العناصر الكيميائية الرهيب. وكوننا شهود فإننا سوف نذكركم دوماً بما حدث في العراق وإيران وبما يستمر بالحدوث في سوريا اليوم. نحن نعلم أن البلدان الأوروبية لم تقصفنا بالغاز، ولكننا ندرك تماماً أن كلاً من النظامين العراقي والسوري لم يكونا ليستطيعا بناء الأسلحة الكيميائية من دون الدعم السخي من الشركات الأوروبية. لقد ساعدت الشركات الألمانية في تأسيس ما يدعى بالمؤسسة العامة لإنتاج المبيدات في العراق، ووفرت المنتجات والمواد والبنية التحتية والمعرفة التقنية. وهناك شركات من فرنسا والنمسا متورطة على مستوى أقل، في حين سلمت شركات إيطالية وإسبانية القنابل الحاملة والوُوس الحربية القابلة للاستخدام مع العناصر الكيميائية. ومؤخراً أصبح معروفاً أن شركات من بريطانيا ومجدداً ألمانيا أمدت النظام السوري بالمنتجات والمواد اللازمة للإنتاج الكيميائي الحربي. أوروبا متورطة في الجرائم المرتكبة بحقنا.

لا تسيؤوا فهمنا. نحن لا نطلب الاعتذار. لقد سئمنا منذ زمن مراسم وضع أكاليل الزهور ورسالات الاعتذار. نحن لانريد منكم الشفقة. نحن نريد منكم الفعل:

التحرك الفوري لمنع استخدام الأسلحة الكيميائية مجدداً في سوريا وفي أي مكان آخر .

التحرك الفوري للتعامل مع الآثار المزمّنة للقصف الكيميائي في كردستان العراق وإيران.

التحرك الفوري لتوفير الدعم والمساعدة الطبية لسكان غوطة دمشق والأماكن الأخرى التي قُصفت بالأسلحة الكيميائية في سوريا. حيث أنه حتى اليوم لم يحصل ضحايا الهجوم الكيميائي في الغوطة عام 2013 على أي مساعدة طبية دولية.

التحرك الفوري للتعامل مع الآثار المزمّنة للقصف الكيميائي في العراق. التحرك الفوري لمنع الشركات الأوروبية من المتاجرة بالمواد والمنتجات والمعرفة والتقنية المتعلقة بالحرب الكيميائية. توريد الكيمياء القاتلة هو ليس خرقاً لأنظمة التجارة الدولية فحسب، بل هو مشاركة في الجريمة.

"چند لحظه لازم است تا مبی انداخته شود، اما دهه ها نیاز است تا بتوان بر تاثیرات مخربش چیره شد."

نامه سرگشاده از بازماندگان حملات شیمیایی سوریه، ایران، عراق و کردستان به دولت های اروپائی:

امروز در سراسر دنیا، بزرگداشت اولین قربانیان سلاح های شیمیایی سال 1915 در ایپر برگزار می گردد. با گذشت یک قرن از این فاجعه هنوز استفاده از سلاح های شیمیایی متوقف نشده اند. در حالی که ما یاد قربانیان حملات شیمیایی آلمان ها در ایپر را گرامی می داریم، همان عامل شیمیایی توسط نیروهای رژیم سوریه بر سر غیر نظامیان سوری ریخته می شود. امروزه ترور و رنج بی اندازه حاصل از حملات شیمیایی، کمتر از عواقب این حملات در قرن گذشته نیست.

ما بازماندگان حملات شیمیایی از کشورها، اقوام و با عقاید مختلف می دانیم که مسئولیت این حملات که شاهدش بوده ایم، با چه کسی بوده است. نخست با همان رژیم های ستمگریست که مپ ها بر سرمان ریختند، همان رژیم هایی که دهه ها به ما باوراندند دشمن یکدیگریم. اکنون ما عرب ها، کردها و مردمانی از سوریه، عراق، ایران و کردستان همه با هم این نامه را امضاء خواهیم کرد. با علم به اینکه تنها دشمنانمان همان هائی هستند که برای شیمیای کردمان لحظه ای درنگ نخواهد کرد.

همه ما تراژدی و تلفات جانی مشترکی را به چشم دیده ایم و امروز نیز همچنان شاهد این اتفاقات تلخ هستیم. سه دهه بعد از حملات شیمیایی ارتش عراق علیه ایرانیان و 28 سال پس از بمباران شیمیایی روستاها و شهرهای کردستان عراق، تاثیرات مخرب آن به وضوح قابل رویت است و فرزندان و نوادگان ما همچنان با پیامد های آن دست به گریبانند. ما رنج می بریم از جنین های سقط شده به واسطه تاثیرات مواد شیمیایی، نقض عضوهای مادرزادی و بیماری های دیگر. ما رنج می بریم از تاریخی که ایستاد از همان روزی که مپ بر سرمان انداختند.

دیگر هیچگاه حلبچه شهر فرهنگ و موسیقی نخواهد شد. همانی که در گذشته به اعتبارش شناخته شده بود. اما برای همیشه شهری خواهد ماند که صدام حسین در آن کردها را با گاز قتل عام کرد. "چند لحظه لازم است تا مبی انداخته شود، اما دهه ها نیاز است تا بتوان بر تاثیرات مخربش چیره شد."

ما بازماندگانیم، اما دوست می داریم که ما را "قربانیان" لقب دهند. این واژگان تنها باعث کتمان آنی می شوند که واقعیت ماست: شاهدان.

ما شاهد خشونت کابوس وار سلاح های شیمیایی بوده ایم و به عنوان شاهد می خواهیم همیشه به یادتان بیایم هرآنچه در عراق و ایران اتفاق افتاد و امروز همچنان در سوریه رخ می دهد.

ما می دانیم که کشورهای اروپائی ما را شیمیایی نکردند، اما همواره به این امر واقفیم که نه رژیم عراق و نه رژیم سوریه بدون کمک های سخاوتمندانه شرکت های اروپائی هرگز قادر به ساخت سلاح های شیمیایی نبودند. شرکت های آلمانی نه تنها به راه اندازی کارخانه های دولتی تولید آفت کش در عراق کمک کردند، بلکه کالا و مواد، زیر ساخت های تکنیکی و دانش لازم را نیز برایشان فراهم نمودند. در حالی که شرکت هائی از فرانسه و اتریش در سطح پائین تری در این امر دخیل بودند، شرکت های ایتالیائی و اسپانیائی محموله های مپ و موشک مورد نیاز برای حمل مواد شیمیایی را تحویل می دادند.

به تازگی مشخص شد که شرکت های بریتانیایی و البته باز هم آلمانی مواد و مصالح لازم را برای تولید سلاح های شیمیایی در اختیار رژیم سوریه قرار دادند. اروپا شریک جرائی است که علیه ما اعمال شده است.

اشتباه نکنید. ما خواستار عذرخواهی نیستیم. مدت هاست که دیگر حوصله مراسم یادبود فرمایشی و نامه های ندامت بار را نداریم. ما احتیاجی به ترحم و دلسوزی شما نداریم. ما نیازمند عمل هستیم.

ما خواستاریم:

_ اقدام فوری برای توقف حملات شیمیایی در سوریه و نقاط دیگر.

_ اقدام فوری برای فراهم آوردن کمک های پزشکی و پشتیبانی از مردم غوطه و دیگر نقاط سوریه که مورد حملات شیمیایی واقع شده اند. تا به امروز، بازماندگان حملات غوطه در سال 2013 هیچ گونه کمک بین المللی پزشکی دریافت نکرده اند.

_ اقدام فوری برای مبارزه با تاثیرات مخرب و طولانی مدت بمب های شیمیایی در عراق.

_ اقدام فوری در جهت ممانعت از فروش مواد و مصالح، تکنولوژی و دانش مورد استفاده برای سلاح های شیمیایی توسط شرکت های اروپایی .

فروش مواد شیمیایی کشنده با رژیم های مختلف نه تنها نقض قوانین داد و ستد بین المللی است بلکه هم دستی با عاملین قتل عام است.

German

„Es dauert nur eine Sekunde, die Bombe zu werfen, aber es braucht Generationen, um über ihre Folgen hinweg zu kommen.“

Offener Brief der Überlebenden von Angriffen mit chemischen Kampfstoffen aus Syrien, dem Iran, dem Irak und aus Kurdistan.

Liebe Europäer!

Die Welt gedenkt heute der Opfer des ersten Einsatzes chemischer Kampfstoffe gegen Menschen in Ypern am 22. April 1915. Ein Jahrhundert später ist der Terror chemischer Kampfstoffe noch nicht gebannt. Während wir der Opfer des C-Waffeneinsatzes deutscher Truppen in Ypern vor einem Jahrhundert gedenken, wird derselbe Kampfstoff in Syrien von Regierungstruppen gegen Zivilisten eingesetzt. Das Leid und der ganz besondere Terror chemischer Kampfstoffe sind heute so aktuell wie damals.

Wir, die Überlebenden chemischer Angriffe aus unterschiedlichen Ländern, Menschen, unterschiedlicher Abstammung und Glaubens, wissen, wer für den chemischen Angriff auf unser Leben verantwortlich ist: dieselben gewissenlosen Regierungen, die uns seit Jahrzehnten weismachen wollen, dass wir Feinde sind. Wir – Araber und Kurden, Bürger des Iran, Syriens, des Irak und der kurdischen Autonomieregion – sprechen heute gemeinsam, wissend, dass unsere einzigen Feinde diejenigen sind, die nicht zögern uns zu vergasen.

Wir alle haben dasselbe Leid, dieselben Verluste erlitten – und wir leiden weiter daran, jeden Tag, bis heute. Drei Jahrzehnte sind vergangen seit die irakische Armee iranische Soldaten und Zivilisten mit Kampfgas beschoss, 28 Jahre, seit die Dörfer und Städte des kurdischen Nordirak mit chemischen Kampfstoffen angegriffen wurden und noch immer sind die Folgen sichtbar. Wir, unsere Kinder und Enkel, tragen diese Folgen wortwörtlich in uns; sie werden sichtbar bei Fehlgeburten, Missbildungen, Krebs und anderen Folgeerkrankungen. Unsere Geschichte hörte auf an dem Tag, als die Bombe fiel. Halabja wird nie wieder jene Stadt der Kultur und Musik sein, als die sie früher galt, sondern wird für immer der Ort bleiben, an dem Saddam Hussein die Kurden vergaste. Es dauert nur eine Sekunde, die Bombe zu werfen, aber es braucht Generationen, um über ihre Folgen hinweg zu kommen.

Wir sind Überlebende, aber bitte nennt uns nicht "Opfer". Das würde nur verschleiern, was wir wirklich sind: Zeugen. Wir sind die lebenden Zeugen der alptraumhaften Brutalität chemischer Kampfstoffe. Und als Zeugen werden wir Euch immer und immer wieder an das erinnern, was im Iran und dem Irak geschah und was heute erneut in Syrien geschieht. Wir wissen, dass es nicht europäische Regierungen waren, die uns mit Gas angriffen. Aber wir sind uns der Tatsache bewusst, dass ohne die umfangreiche Hilfe europäischer Unternehmen weder das irakische noch das syrische Regime in der Lage gewesen wären, chemische Kampfstoffe herzustellen. Deutsche Unternehmen waren am Aufbau des sogenannten State Enterprise for Pesticide Production im Irak beteiligt, lieferten Material, Rohstoffe, technische Infrastruktur und Wissen; französische und österreichische Unternehmen waren in kleinerem Umfang ebenfalls an dem Geschäft beteiligt, während italienische und spanische Firmen die Gefechtsköpfe und Granathülsen lieferten, die für C-Waffen erforderlich sind. Erst unlängst wurde bekannt, dass Unternehmen aus Großbritannien und – erneut – Deutschland Material und Grundstoffe zur C-Waffenproduktion an Syrien geliefert haben. Europa hat Beihilfe geleistet zu den Verbrechen, die an uns begangen wurden.

Bitte versteht uns nicht falsch: Wir möchten keine Entschuldigung. Wir sind der Kranzniederlegungen und anteilnehmenden Bekundungen müde. Wir brauchen kein Mitleid mehr. **Was wir brauchen ist Handeln:**

Handeln, um den weiteren Einsatz chemischer Kampfstoffe in Syrien und anderswo wirkungsvoll zu verhindern.

Handeln, um den Menschen in Ghouta und anderen von C-Waffenangriffen betroffenen Orten in Syrien endlich die benötigte Hilfe zu bieten. Die Region Ghouta, in der im August 2013 nachweislich das Nervengift Sarin eingesetzt wurde, ist weiterhin von Regierungstruppen umstellt. Bis heute hat keine fachgerechte ärztliche Versorgung der Überlebenden stattgefunden.

Handeln, um die Langzeitfolgen des Chemiewaffeneinsatzes besser zu erforschen und den Überlebenden in Irakisch-Kurdistan und Iran zu helfen.

Handeln, um dem Geschäft mit dem chemischen Tod endlich einen Riegel vorzuschieben und europäische Unternehmen daran zu hindern, mit Material, Rohstoffen, Technologie und Wissen zum Bau chemischer Waffen zu handeln. Das Geschäft mit dem chemischen Tod ist mehr als ein Bruch von Außenhandelsgesetzen – es ist Beihilfe zum Massenmord.

Dutch

“het neemt maar 1 seconde om een bom te gooien, maar het duurt zeker tientallen Jaren om de gevolgen te overkomen.”

Een open brief door de overlevenden van chemische aanvallen uit: Syrië, Iran, Irak en Koerdistan.

Geachte Europeanen!

Vandaag herdenkt de wereld de 1e chemische aanval die plaats vond in Ieper, in West Vlaanderen, in 1915. Nu, 100 jaar later is de verschrikking van aanvallen met chemische wapens nog steeds niet gekeerd. Terwijl wij de gasaanval op Ieper herdenken, wordt ditzelfde gas op dit moment gebruikt door het Syrische leger tegen hun eigen inwoners. Het extreme lijden dat toen werd veroorzaakt door de chemische aanvallen, is vandaag nog precies hetzelfde, als het 100 jaar geleden ook werd ervaren.

Wij, overlevenden van gasaanvallen uit diverse landen, met verschillende achtergronden en geloven, weten wie verantwoordelijk zijn voor deze aanvallen die wij hebben meegemaakt. De hoofdschuld ligt voornamelijk bij gewetenloze regeringen die deze chemische bommen gooiden, dezelfde regeringen welke ons jaren lang hebben beschouwd als vijanden. Wij, Arabieren, Koerden, Syriërs, Irakezen en Iraniërs zetten samen onze handtekeningen onder deze brief, wetende dat onze enige vijanden diegene zijn die zonder aarzeling gas aanvallen gebruiken tegen ons.

We hebben allemaal het zelfde lijden ondergaan en verliezen geleden. Het gebeurt vandaag de dag nog steeds! 30 jaar nadat de Irakezen gas gebruikten tegen de Iraniërs, 28 jaar nadat dorpen en steden in Iraki Koerdistan werden vergast, zijn de gevolgen nog steeds zichtbaar! Wijzelf, onze kinderen en kleinkinderen lijden nog steeds onder de gevolgen. Miskramen, misvormde ledenmaten en andere fysieke gevolgen. Onze geschiedenis stond stil toen de gasbommen werden gegoooid. Halabja, de stad van cultuur en muziek, zal nooit meer dezelfde stad zijn. We staan nu bekend als de stad die vergast werd door Saddam Hussein. Het neemt één seconde om een bom te gooien en tientallen jaren om de gevolgen te overkomen.

Wij zijn “overlevenden”, we willen niet de naam “slachtoffers” dragen. De naam “slachtoffer” verbergt wat we echt zijn, we zijn “getuigen”. We waren getuigen van de gewelddadige verschrikkingen van de chemische gasaanvallen. En als “getuigen” willen we jullie eraan heinneren wat er gebeurde in Irak en Iran, en wat er nu aan het gebeuren is in Syrië.

We weten dat het niet de Europese landen zijn die ons hebben vergast, maar we zijn ons er goed van bewust dat deze chemische wapens niet gebouwd konden worden zonder de hulp van Europese bedrijven. Een Duits bedrijf hielp met het opzetten van het “Staats bedrijf voor Insecticiden” in Irak, een chemisch bestrijding’s middelen fabriek, en bezorgde ook verdere benodigde componenten. Frankrijk en Oostenrijk waren op kleinere schaal hierbij ook behulpzaam. Italiaanse en Spaanse bedrijven leverden bomvaten en bomkoppen die gebruikt konden worden voor de chemische bommen. Recent werd bekend gemaakt dat Engeland en –opnieuw-- Duitsland, de Syrische regering heeft voorzien van componenten die gebruikt kunnen worden in chemische aanvallen. Europa is een handlanger in de misdaad die tegen ons wordt begaan!!

Begrijp ons niet verkeerd! We vragen niet om verontschuldiging, we zijn het leggen van kransen en verontschuldiging’s brieven moe! We hebben jullie medelijden niet nodig! **We willen ACTIE!!**

Urgente actie die het gebruik van chemische wapens in Syrië en eventuele andere landen moet voorkomen.

Urgente actie voor medische hulp voor de inwoners van Ghouta in Syrië, en andere plaatsen die met chemische wapens zijn aangevallen. Tot op de dag van vandaag hebben deze inwoners geen internationale medische hulp ontvangen!

Urgente Aktie om de gevlogen van de chemische aanvallen te behandelen!

Urgente Aktie om de bedrijven aan te pakken die kennis en componenten leveren voor chemische aanvallen, aan misdadige regeringen. Deze leveringen zijn niet alleen in strijd met buitenlandse handels verdragen, het is medeplichtigheid aan moord!

French

“Il faut une seconde pour larguer une bombe, mais il faut des décennies pour vaincre ses traces.”

Lettre ouverte par des survivants d'attaques chimiques en Syrie, Iran, Irak et Kurdistan aux gouvernements européens.

Chers Européens

Un jour comme aujourd'hui en 1915, le monde commémorait la première utilisation d'agents chimiques contre les humains à Ypern. Maintenant, un siècle plus tard, la terreur des armes chimiques n'est toujours pas été écartée. Alors que nous nous souvenons des victimes de l'attentat en Allemagne à Ypern, le même agent - qui avait été utilisé - est en cours de déploiement contre les civils en Syrie par les troupes du régime. La souffrance et la terreur extrême causées par ces armes chimiques n'est pas moins qu'elle l'était il y a un siècle.

Nous, les survivants des attaques chimiques de plusieurs pays, origines ethniques et religieuses, connaissons les responsables impliqués aux attaques chimiques sur lesquelles nous étions témoins. Nous condamnons principalement les régimes impitoyables qui nous bombardent; les mêmes régimes qui nous ont enseigné pendant des décennies que nous étions ennemis, l'un de l'autre. Maintenant, nous - Arabes et Kurdes, les peuples de la Syrie, l'Irak, l'Iran et Kurdistan - signons cette lettre en sachant que nos ennemis sont ceux qui n'hésitent pas à nous asphyxier.

Nous avons tous vécu la même tragédie et la même perte - et nous le vivons encore aujourd'hui. Trois décennies après l'utilisation des agents chimiques sur les Iraniens par l'armée irakienne, 28 ans après le raid sur les villages et les villes du Kurdistan irakien par des bombes chimiques les traces sont toujours visibles. Nous, nos enfants et nos petits-enfants portent encore les conséquences, nous souffrons des fausses couches, des malformations et des maladies secondaires. Notre histoire s'est arrêtée le jour où la bombe a été larguée. Halabja ne sera jamais la ville connue dans le passé par sa culture et sa musique, elle restera la ville où les kurdes ont été gazés Saddam Hussein. C'est vrai qu'il faut juste une seconde pour larguer une bombe, mais il faut des décennies pour vaincre ses traces.

Nous sommes « des survivants », et nous détestons que vous nous appeliez «des victimes». Ce terme recouvre seulement ce que nous sommes vraiment: Témoins. Nous avons assisté à la violence cauchemardesque d'agents chimiques, et nous serons toujours des témoins vous rappeler sur les événements en Irak et en Iran et comment tout ça se reproduit en Syrie aujourd'hui. Nous savons que les pays européens ne nous ont pas gazé, mais nous sommes pleinement conscients que ni l'Irak, ni le régime syrien était capable de construire des armes chimiques sans le soutien généreux des entreprises européennes. Les entreprises allemandes ont aidé à mettre en place l'entreprise « State Enterprise for Pesticide Production » en Irak, il ont fourni le matériel, l'infrastructure technique et la connaissance. Les entreprises en France Autriche ont été impliqués à un niveau plus faible, tandis que les entreprises italiennes et espagnoles. Récemment, il est devenu connu que les entreprises de la Grande-Bretagne et - encore une fois - l'Allemagne a fourni le régime syrien avec du matériel et des biens pour la production de la guerre chimique. L'Europe est complice dans le crime commis contre nous.

Ne nous méprenons pas. Nous ne demandons pas des excuses. Nous avons vécu assez de cérémonies et nous avons reçu assez de lettres de regret. Nous n'avons plus besoin de votre compassion. **Nous avons besoin de votre action.**

Nous avons besoin des mesures urgentes pour prévenir l'utilisation ultérieure des agents chimiques en Syrie et ailleurs.

Nous avons besoin des mesures d'urgence pour fournir une aide médicale et un soutien à la population de Ghouta et des autres endroits bombardés avec la guerre chimique en Syrie. Jusqu'à aujourd'hui, les survivants des attaques Ghouta en 2013 n'ont reçu aucune aide médicale internationale.

Nous avons besoin des mesures d'urgence pour faire face aux impacts des bombardements chimiques à long terme.

Nous avons besoin d'une action urgente pour empêcher les entreprises européennes de fournir des matériaux, des biens, de la technologie et des connaissances pour la guerre chimique. Le commerce de la mort chimique aux régimes est plus qu'une violation de la réglementation du commerce extérieur, elle est accessoire à assassiner.